

1. Príprava Ježišovho účinkovania 1,1-13

I. Kázanie Jána Krstiteľa - ¹ Začiatok evanjelia Ježiša Krista, Božieho Syna. ² Prorok Izaiáš napísal: „*Hľa, posielam svojho posla pred tvou tvárou a on ti pripraví cestu.*

³ *Hlas volajúceho na púšti:*

„*Pripravte cestu Pánovi,*

vyrovnajte mu chodníky!“

⁴ Ján bol na púšti, krstil a hlásal krst pokánia na odpustenie hriechov. ⁵ Prichádzala k nemu celá judejská krajina i všetci Jeruzalemčania. Vyznávali svoje hriechy a dávali sa mu krstiť v rieke Jordán. ⁶ Ján nosil odev z ťavej srsti a okolo bedier kožený opasok. Jedával kobyľky a lesný med. ⁷ A hlásal: „Po mne prichádza mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden ani zohnúť sa a rozviazať mu remienok na obuvi. ⁸ Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým.“

Pokrstenie Ježiša - ⁹ V tých dňoch prišiel Ježiš z galilejského Nazareta a Ján ho pokrstil v Jordáne. ¹⁰ Vtom, ako vystupoval z vody, videl otvorené nebo a Ducha, ktorý ako holubica zostupoval na neho. ¹¹ A z neba zaznel hlas: „Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie.“

Pokúšanie na púšti - ¹² A hneď ho Duch hnal na púšť. ¹³ Na púšti bol štyridsať dní a satan ho pokúšal. Bol medzi divou zverou a anjeli mu posluhovali.

2. Ježišova činnosť v Galilei 1,14 - 7,23

Začiatok Ježišovej činnosti - ¹⁴ Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. ¹⁵ Hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.“

Povolanie prvých učeníkov - ¹⁶ Keď raz išiel popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, Šimonovho brata, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. ¹⁷ Ježiš im povedal: „Podťe za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ ¹⁸ Oni hneď zanechali siete a išli za ním. ¹⁹ Ako šiel trochu ďalej, videl Jakuba Zebedejevho a jeho brata Jána - aj oni boli na lodi a opravovali siete - ²⁰ a hneď ich povolal. Oni zanechali svojho otca Zebedeja na lodi s nádenníkmi a išli za ním.

Ježiš učí v Kafarnaume a uzdravuje posadnutého - ²¹ Prišli do Kafarnauma. A hneď v sobotu vošiel do synagógy a učil. ²² I žasli nad jeho učením, lebo ich učil ako ten, čo má moc, a nie ako zákonníci. ²³ A práve bol v ich synagóge človek posadnutý nečistým duchom. Ten vykrikoval: ²⁴ „Čo ťa do nás, Ježiš Nazaretský? Prišiel si nás zničiť? Viem, kto si: Boží Svätý.“ ²⁵ Ježiš mu prísne rozkázal: „Mlč a vyjdi z neho!“ ²⁶ Nečistý duch ním zalomcoval a s veľkým krikom z neho vyšiel. ²⁷ Všetci sa čudovali a jeden druhého sa vypytovali: „Čo je to? Nové učenie s mocou! Aj nečistým duchom rozkazuje a poslúchajú ho.“ ²⁸ A chýr o ňom sa hneď rozniesol všade, po celej galilejskej krajine.

Uzdravenie Petrovej testinej - ²⁹ Len čo vyšli zo synagógy, vošiel s Jakubom a Jánom do Šimonovho a Ondrejovho domu. ³⁰ Šimonova testiná ležala v horúčke. Hneď mu povedali o nej. ³¹ Pristúpil k nej, chytil ju za ruku a zdvihol. Horúčka ju opustila a ona ich obsluhovala.

Ďalšie uzdravenia - ³² Keď sa zvečerilo, po západe slnka, prinášali k nemu všetkých chorých a posadnutých zlými duchmi. ³³ A celé mesto sa zhromaždilo pri dverách. ³⁴ I uzdravil mnohých, ktorých trápili rozličné neduhy, a vyhnal mnoho zlých duchov a nedovolil im hovoriť, lebo ho poznali.

Ježiš opustí Kafarnaum - ³⁵ Včasráno, hneď na úsvite, vstal a vyšiel von. Utiahol sa na pusté miesto a tam sa modlil. ³⁶ Šimon a tí, čo boli s ním, pobrali sa za ním. ³⁷ Keď ho našli, povedali mu: „Všetci ťa hľadajú.“ ³⁸ On im odvetil: „Podťme inde, do susedných dedín, aby

som aj tam kázal, veď na to som prišiel.“³⁹ A chodil po celej Galilei, kázal v ich synagógach a vyhánal zlých duchov.

Uzdravenie malomocného - ⁴⁰ Tu prišiel k nemu istý malomocný a na kolenách ho prosil: „Ak chceš môžeš ma očistiť.“⁴¹ Ježiš sa zľutoval nad ním, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: „Chcem, buď čistý!“⁴² Malomocenstvo z neho hneď zmizlo a bol čistý.⁴³ Potom u prísne pohrozil, ihneď ho poslal preč a povedal mu: „Daj si pozor a nikomu nič nehovor, ale choď, ukáž sa kňazovi a prines za svoje očistenie obetu, ktorú predpísal Mojžiš - im na svedectvo.“⁴⁵ Lenže on, sotva odišiel, začal všade hovoriť a rozchyrovať, čo sa stalo, takže Ježiš už nemohol verejne vojsť do mesta, ale zdržiaval sa vonku na opustených miestach. No i tak prichádzali k nemu ľudia zovšadiaľ.

Mk2

II. Uzdravenie ochrnutého - ¹ O niekoľko dní znova vošiel do Kafarnauma. Ľudia sa dopočuli, že je v dome,² a zišlo sa ich toľko, že už nebolo miesta ani predo dvermi. A on im hlásal slovo.³ Tu prišli k nemu s ochrnutým človekom; niesli ho štyria.⁴ A keď ho pre zástup nemohli priniesť až k nemu, odkryli strechu tam kde bol, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ležal ochrnutý.⁵ Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: „Synu, odpúšťajú sa ti hriechy.“

⁶ Sedeli tam aj niektorí zákonníci a v srdci uvažovali: ⁷ „Čo to tento hovorí? Rúha sa! Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“ Ježiš hneď svojím duchom spoznal, že tak rozmýšľajú, a povedal im: „Prečo si to myslíte vo svojich srdciach?“⁹ Čo je ľahšie - povedať ochrnutému: „Odpúšťajú sa ti hriechy,“ alebo povedať: „Vstaň, vezmi si lôžko a choď!“¹⁰ Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy“ - povedal ochrnutému: „Hovorím ti: Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov.“¹² A on vstal, hneď si vzal lôžko a pred očami všetkých odišiel. Všetci sa divili, velebili Boha a hovorili: „Také niečo sme ešte nikdy nevideli.“

Povolanie Léviho - ¹³ Znova vyšiel k moru. Celé zástupy prichádzali k nemu a on ich učil.¹⁴ Ako šiel okolo, videl na mýtnici

sediť Alfejevho syna Léviho a povedal mu: „Pod' za mnou!“ On vstal a išiel za ním. ¹⁵ Keď potom Ježiš sedel v jeho dome za stolom, stolovali s ním a s jeho učeníkmi aj mnohí mýtnici a hriešnici, lebo ich bolo mnoho a nasledovali ho. ¹⁶ Keď ho zákonníci zo skupiny farizejov videli jesť s hriešnikmi a mýtnikmi, hovorili jeho učeníkom: „Prečo jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?“ ¹⁷ Ježiš to začul a povedal im: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“

Spor o pôste - ¹⁸ Jánovi učeníci a farizeji sa postili. Prišli k nemu a pýtali sa: „Prečo sa Jánovi učeníci a učeníci farizejov postia, a tvoji učeníci sa nepostia?“ ¹⁹ Ježiš im povedal: „Vari sa môžu svadobní hostia postiť, kým je ženích s nimi? Dokiaľ majú medzi sebou ženícha, nemôžu sa postiť. ²⁰ No prídu dni, keď im ženícha vezmú; potom, v ten deň, sa budú postiť. ²¹ Nik neprišáva na starý odev záplatu z novej látky, lebo záplata vytrhne kus z neho, nové zo starého, a diera bude ešte väčšia. ²² A nik nevlieva mladé víno do starých mechov, lebo víno mechy roztrhne a vyjde nazmar aj víno aj mechy, ale nové víno do nových mechov.“

Spor o sobote - ²³ V istú sobotu kráčal cez obilné pole. Jeho učeníci cestou začali trhať klasy. ²⁴ Farizeji mu povedali: „Pozri, prečo robia v sobotu, čo neslobodno?“ ²⁵ On im odvetil: „Nikdy ste nečítali, čo urobil Dávid, keď bol v núdzi a keď bol hladný on i jeho družina? ²⁶ Ako vošiel za veľkňaza Abiataru do Božieho domu a jedol obetované chleby, ktoré nesmel jesť nik, iba kňazi, a dal aj tým, čo boli s ním?“ ²⁷ I povedal im: „Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu. ²⁸ A tak je Syn človeka pánom aj nad sobotou.“

Mk3

III. Uzdravenie v sobotu - ¹ Potom znova vošiel do synagógy. Tam bol človek s vyschnutou rukou. ² A oni naň striehli, či ho v sobotu uzdraví, aby ho mohli obžalovať. ³ Tu povedal človekovi s vyschnutou rukou: „Staň si do prostriedku!“ ⁴ A tamých sa opýtal: „Slobodno v sobotu robiť dobre alebo zle, zachrániť život alebo zničiť?“ Ale oni mlčali. ⁵ S hnevom si ich premeral a zarmútený nad

zaslepenosťou ich srdca povedal človekovi: „Vystri ruku!“ On ju vystrel a ruka mu ozdravela. ⁶ Farizeji vyšli von a hneď sa radili o ňom s herodiánmi, ako ho zahubiť.

Uzdravenie pri mori - ⁷ Ježiš sa so svojimi učeníkmi utiahol k moru. Šiel za ním veľký zástup z Galiley a Judey ⁸ i z Jeruzalema a z Idumey; ba aj zo zajordánskych krajov a z okolia Týru a Sidonu prišlo k nemu veľké množstvo ľudí, lebo počuli, čo robí. ⁹ Tu povedal svojim učeníkom, že mu majú pripraviť loďku, aby ho zástup netlačil. ¹⁰ Lebo mnohých uzdravil, takže všetci, čo mali nejakú chorobu, tísli sa k nemu, aby sa ho dotkli. ¹¹ Ešte aj nečistí duchovia, keď ho zbadali, padali pred ním a kričali: „Ty si Boží Syn!“ ¹² Ale on im prísne pohrozil, aby ho neprežrádzali.

Ustanovenie Dvanástich - ¹³ Potom vystúpil na vrch, povolal k sebe tých, ktorých sám chcel, a oni prišli k nemu. ¹⁴ Vtedy ustanovil Dvanástich, aby boli s ním a aby ich posielal kázať ¹⁵ s mocou vyháňať zlých duchov: ¹⁶ Šimona, ktorému dal meno Peter, ¹⁷ Jakuba Zebedejovho a Jakubovho brata Jána, im dal meno Boanerges, čo značí Synovia hromu, ¹⁸ ďalej Ondreja, Filipa, Bartolomeja, Matúša, Tomáša, Jakuba Alfejevho, Tadeáša, Šimona Kananejského ¹⁹ a Judáša Iškariotského, ktorý ho potom zradil.

Príbuzní nechápu Ježiša - ²⁰ Vošiel do domu a znova sa zišiel toľký zástup, že si nemohli ani chleba zajesť. ²¹ Keď sa to do počuli jeho príbuzní, išli ho odvieť, lebo hovorili: „Pomiatol sa.“

Zlomyselnosť zákonníkov. Hriech proti Duchu Svätému - ²² Zákonníci, čo prišli z Jeruzalema, hovorili: „Je posadnutý Belzebulom“ a: „Mocou kniežaťa zlých duchov vyháňa zlých duchov.“ ²³ On si ich zavolať a hovoril im v podobenstvách: „Ako môže satan vyháňať satana? ²⁴ Ak sa kráľovstvo vnútorne rozdelí, také kráľovstvo nemôže obstáť, ²⁵ a ak sa dom vnútorne rozbije, taký dom nebude môcť obstáť. ²⁶ Ak satan povstane proti sebe samému a je rozdelený, nemôže obstáť, ale je s ním koniec. ²⁷ Nik nemôže vniknúť do domu silného človeka a ulúpiť mu veci, kým toho silného nezviaže, až potom mu vyplieni dom. ²⁸ Veru, hovorím vám: Ľuďom sa odpustia všetky hriechy i rúhania, ktorými by sa rúhali. ²⁹ Kto by sa však rúhal Duchu Svätému, tomu sa neodpúšťa naveky, ale je vinný večným hriechom.“ ³⁰ Lebo hovorili: „Je posadnutý nečistým duchom.“

Pravá Ježišova rodina - ³¹ Tu prišla jeho matka a jeho bratia. Zostali vonku a dali si ho zavolať. ³² Okolo neho sedel zástup. Povedali mu: „Vonku ťa hľadá tvoja matka, tvoji bratia a tvoje sestry.“

³³ On im odvetil: „Kto je moja matka a moji bratia?“ ³⁴ Rozhliadol sa po tých, čo sedeli okolo neho, a povedal: „Hľa, moja matka a moji bratia. ³⁵ Lebo kto plní Božiu vôľu, je môj brat i moja sestra i matka.“

Ježiš hovorí v podobenstvách 4,1-34

Mk4

IV. Podobenstvo o rozsievačovi - ¹ A opäť začal učiť pri mori. Okolo neho sa zhromaždil veľký zástup. Preto nastúpil na loď na mori a sadol si; a celý zástup bol na brehu. ² Učil ich veľa v podobenstvách a v svojom učení im hovoril: ³ „Počúvajte! Rozsievač vyšiel rozsievať. ⁴ Ako sial, jedno zrno padlo na kraj cesty; prileteli vtáky a pozobali ho: ⁵ Druhé padlo na skalnatú pôdu, kde nemalo veľa zeme, a hneď vzišlo, lebo nebolo hlboko v zemi; ⁶ ale keď vyšlo slnko, zahorelo, a pretože nemalo koreňa, uschlo. ⁷ Iné zasa padlo do trnia, ale trnie vyrástlo, udusilo ho a ono neprinieslo úrodu. ⁸ Iné zrná padli do dobrej zeme; vzišli, rástli a priniesli úrodu: jedno tridsaťnásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné stonásobnú.“ A povedal: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva!“

Prečo hovorí v podobenstvách - ¹⁰ Keď bol potom sám, tí, čo boli okolo neho s Dvanástimi, pýtali sa ho na podobenstvá. ¹¹ On im povedal: „Vám je dané tajomstvo Božieho kráľovstva, ale tým, čo sú vonku podáva sa všetko v podobenstvách,

*¹² aby hľadeli a hľadeli, ale nevideli,
aby počúvali a počúvali, ale nechápali,
aby sa azda neobrátili
a aby sa im neodpustilo.“*

Vysvetlenie podobenstva o rozsieváčovi - ¹³ Potom im povedal: „Nerozumiete tomuto podobenstvu? Ako potom pochopíte ostatné podobenstvá. ¹⁴ Rozsieváč seje slovo. ¹⁵ Na kraji cesty, kde sa seje slovo, sú tí, čo ho počúvajú, ale hneď prichádza satan a oberá ich o slovo zasiaté do nich. ¹⁶ Do skalnatej pôdy zasiaté je u tých, čo počúvajú slovo a hneď ho s radosťou prijímajú, ¹⁷ ale nemajú v sebe koreňa, sú chvíľkoví. Keď potom nastane pre slovo súženie alebo prenasledovanie, hneď odpadnú. ¹⁸ A iné, zasiaté do tŕnia, je u tých, čo počúvajú slovo, ¹⁹ ale potom sa vlúdia svetské starosti, klam bohatstva a všelijaké iné žiadostivosti, slovo udusia a ostane bez úžitku. ²⁰ A do dobrej zeme zasiaté je u tých, čo počúvajú slovo a prijímajú ho a prinášajú úrodu: jedno tridsaťnásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné stonásobnú.“

Podobenstvo o lampe - ²¹ Potom im povedal: „Vari je lampa na to, aby ju postavili pod mericu alebo pod posteľ? A nie na to, aby ju postavili na svietnik? ²² Lebo nič nie je skryté, čo by sa nemalo vyjaviť, ani utajené, čo by sa nemalo dostať na verejnosť. ²³ Kto má uši na počúvanie, nech počúva!“

Podobenstvo o miere - ²⁴ Ďalej im povedal: „Dávajte pozor na to, čo počúvate! Akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám, ba ešte sa vám pridá. ²⁵ Lebo kto má, tomu sa pridá, a kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.“

Podobenstvo o zasiatom semene - ²⁶ Ďalej hovoril: „S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; ²⁷ či spí alebo vstáva, v noci či vo dne semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie. ²⁸ Zem sama od seba prináša úrodu: najprv steblo, potom klas a napokon plné zrno v klase. ²⁹ A keď úroda dozreje, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva.“

Podobenstvo o horčičnom zrnku - ³⁰ A pokračoval: „K čomu prirovnáme Božie kráľovstvo alebo akým podobenstvom ho znázorníme? ³¹ Je ako horčičné zrno. Keď ho sejú do zeme, je najmenšie zo všetkých semien na zemi, ³² ale keď sa zaseje, vzíde, prerastie všetky byliny a vyháňa veľké konáre, takže v jeho tóni môžu hniezdiť nebeské vtáky.“

Záver podobenstiev - ³³ V mnohých takýchto podobenstvách im hlásal slovo podľa toho, ako boli schopní počúvať. ³⁴ Bez podobenstva im ani nehovoril. Ale svojim učeníkom v súkromí všetko vysvetlil.

Utíšenie búrky na mori - ³⁵ V ten deň, keď sa zvečerilo, im povedal: „Prejdime na druhý breh.“ ³⁶ I opustili zástup a vzali ho so sebou tak, ako bol, na lodi. Boli s ním aj iné lode. ³⁷ Tu sa strhla veľká víchrica a vlny sa valili na loď, takže sa loď už naplňala. ³⁸ On bol v zadnej časti lode a spal na poduške. Zobudili ho a povedali mu: „Učiteľ, nedbáš o to, že hynieme?“ ³⁹ On vstal, pohrozil vetru a povedal moru: „Mlč, utíš sa!“ Vietor prestal a nastalo veľké ticho. ⁴⁰ A im povedal: „Čo sa tak bojíte?! Ešte stále nemáte vieru?“ ⁴¹ Zmocnil sa ich veľký strach a jeden druhému hovorili: „Čo myslíš, kto je to, že ho i vietor i more poslúchajú?“

Mk5

V5. Uzdravenie posadnutého v Geraze - ¹ Prišli na druhý breh mora do gerazského kraja. ² Len čo vystúpil z lode, vyšiel z hrobov oproti nemu človek posadnutý nečistým duchom. ³ Býval v hroboch a nik ho už nemohol zviazať ani reťazami. ⁴ Lebo často ho sputnali okovami a reťazami, ale on reťaze roztrhal a okovy rozlámал; nik ho nevládal skrotiť. ⁵ A stále, v noci i vo dne bol v hroboch a na vrchoch, kričal a tíkol sa kameňmi. ⁶ Keď v diaľke zbadal Ježiša, pribehol, poklonil sa mu ⁷ a skríkol veľkým hlasom: „Čo ťa do mňa, Ježiš, syn najvyššieho Boha?! Zaprisahám ťa na Boha, nemuč ma!“ ⁸ Lebo Ježiš mu povedal: „Nečistý duch, vyjdi z tohoto človeka!“ ⁹ A spýtal sa ho: „Ako sa voláš?“ Odpovedal mu: „Volám sa pluk, lebo je nás mnoho.“ ¹⁰ A veľmi ho prosil, aby ich nevyháňal z toho kraja.

¹¹ Na úpätí vrchu sa tam pásla veľká črieda sviň. ¹² Preto ho prosili: „Pošli nás do sviň, nech vojdeme do nich.“ ¹³ On im to dovolil. Nečistí duchovia teda vyšli a vošli do sviň. A črieda - okolo dvetisíc kusov - sa náramne prudko hnala dolu svahom do mora a v mori sa potopila. ¹⁴ Pastieri ušli a rozhlásili to v meste a po osadách. A ľudia vyšli pozrieť sa; čo sa stalo. ¹⁵ Prišli k Ježišovi a videli toho, ktorého trápil zlý duch, toho, čo bol posadnutý plukom, ako sedí oblečený a je

pri zdravom rozume, a schytila ich hrôza. ¹⁶ Očití svedkovia im rozpovedali, čo sa stalo s tým, čo bol posadnutý zlým duchom, a so sviňami. ¹⁷ A začali ho prosit', aby odišiel z ich kraja. ¹⁸ Keď Ježiš nastupoval na loď, prosil ho ten, ktorého predtým trápil zlý duch, aby smel zostať s ním. ¹⁹ On mu to nedovolil, ale mu povedal: „Chod' domov k svojim a zvestuj im, aké veľké veci ti urobil Pán a ako sa nad tebou zmiloval.“ ²⁰ On odišiel a začal v Dekapole rozhlasovať, aké veľké veci mu urobil Ježiš. A všetci sa čudovali.

Uzdravenie ženy trpiacej na krvotok a vzkriesenie Jairovej dcéry - ²¹ Keď sa Ježiš znova preplavil loďou na druhý breh, zišiel sa k nemu veľký zástup a bol pri mori. ²² Tu prišiel jeden z predstavených synagógy menom Jairus a len čo ho zazrel, padol mu k nohám ²³ a veľmi ho prosil: „Dcéčka mi umiera. Pod' vlož na ňu ruky, aby ozdravela a žila.“ ²⁴ Ježiš odišiel s ním a za ním išiel veľký zástup a tlačil sa na neho.

²⁵ Bola tam aj istá žena, ktorá mala dvanásť rokov krvotok. ²⁶ Veľa vystála od mnohých lekárov a minula celý majetok, ale nič jej nepomohlo, ba bolo jej vždy horšie. ²⁷ Keď sa dopyčula o Ježišovi; prišla v zástupe zozadu a dotkla sa jeho šiat. ²⁸ Povedala si totiž: „Ak sa dotknem čo len jeho odevu, ozdraviem.“ ²⁹ A hneď prestala krváčať a pocítila v tele, že je z choroby vyliečená. ³⁰ Ježiš hneď poznal, že z neho vyšla sila. Obrátil sa k zástupu a spýtal sa: „Kto sa to dotkol mojich šiat?“ ³¹ Jeho učeníci mu vraveli: „Vidíš, že sa na teba tlačí zástup, a pýtaš sa: „Kto sa ma dotkol?““ ³² Ale on sa obzeral, chcel vidieť tú, čo to urobila. ³³ Žena, vediač, čo sa s ňou stalo, prišla so strachom a chvením padla pred neho a povedala mu celú pravdu. ³⁴ A on jej povedal: „Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Chod' v pokoji a buď uzdravená zo svojej choroby.“

³⁵ Kým ešte hovoril, prišli z domu predstaveného synagógy a povedali: „Tvoja dcéra umrela; načo ešte unúvaš učiteľ?“ ³⁶ Ale keď Ježiš počul, čo hovoria, povedal predstavenému synagógy: „Neboj sa len ver!“ ³⁷ A nikomu nedovolil ísť za sebou, iba Petrovi, Jakubovi a Jakubovmu bratovi Jánovi. ³⁸ Keď prišli k domu predstaveného synagógy, videl rozruch, plač a veľké bedákanie. ³⁹ Vošiel dnu a povedal im: „Prečo sa plašíte a nariekate? Dievča neumrelo, ale spí.“ ⁴⁰ Oni ho vysmiali. Ale on všetkých vyhnal, vzal so sebou otca a matku dievčaťa a tých, čo boli s ním, vstúpil ta, kde dievča ležalo, ⁴¹

chytil ho za ruku a povedal mu: „Talitha kum!“, čo v preklade znamená: „Dievča, hovorím ti, vstaň!“⁴² A dievča hneď vstalo a chodilo; malo totiž dvanásť rokov. I stúpili od veľkého úžasu.⁴³ On im prísne prikázal, že sa to nesmie nik dozvedieť, a povedal, aby dievčatú dali jesť.

Mk6

VI. Ježiš v Nazarete - ¹ Potom odtiaľ odišiel a prišiel do svojej vlasti; jeho učeníci išli s ním. ² Keď nadišla sobota, začal učiť v synagóge. Počúvalo ho mnoho ľudí a s údivom hovorili: „Skade to má tento? Aká to múdrosť, ktorej sa mu dostalo, a zázraky, čo sa dejú jeho rukami?!“ ³ Vari to nie je tesár, syn Márie a brat Jakuba a Jozesa, Júdu a Šimona? A nie sú tu s nami aj jeho sestry?“ A pohoršovali sa na ňom. ⁴ Ježiš im povedal: „Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti, medzi jeho príbuznými a v jeho dome.“ ⁵ A nemohol tam urobiť nijaký zázrak, iba že vložением rúk uzdravil niekoľko chorých. ⁶ A čudoval sa ich nevere.

Potom chodil po okolitých dedinách a učil.

Vyslanie Dvanástich - ⁷ Zvolal Dvanástich a začal ich posielat' po dvoch. Dal im moc nad nečistými duchmi ⁸ a prikázal im, aby si okrem palice nebrali na cestu nič: ani chlieb ani kapsu ani peniaze do opaska, ⁹ ale aby sa obuli do sandálov a neobliekali si dvojce šiat. ¹⁰ A povedal im: „Keď kdekoľvek vojdete do domu, ostaňte tam, kým odtiaľ nepôjdete ďalej.“ ¹¹ Ale keby vás na niektorom mieste neprijali, ani nevypočuli, odíďte odtiaľ a straste si prach z nôh na svedectvo proti nim.“ ¹² Oni šli a hlásali, že treba robiť pokánie. ¹³ Vyhnali mnoho zlých duchov, pomazali olejom veľa chorých a uzdravovali.

Herodes a Ján Krstiteľ - ¹⁴ Počul o ňom aj kráľ Herodes, veď jeho meno sa už stalo známym. Hovorili: „Ján Krstiteľ vstal z mŕtvych, a preto v ňom pôsobí zázračná moc.“ ¹⁵ Iní hovorili: „To je Eliáš.“ A iní zasa vraveli: „Je to prorok, ako jeden z prorokov.“ ²⁶ Keď to Herodes počul, povedal: „To vstal z mŕtvych Ján, ktorého som dal sťat.“

¹⁷ Herodes dal totiž Jána chytiť a v putách vrhnúť do väzenia pre Herodiadu, manželku svojho brata Filipa, lebo si ju vzal za ženu. ¹⁸ A Ján Herodesovi hovoril: „Nesmíš žiť s manželkou svojho brata!“ ¹⁹ Herodias mu strojila úklady a chcela ho zabiť, ale nemohla, ²⁰ lebo Herodes sa Jána bál. Vedel, že je to muž spravodlivý a svätý, preto ho chránil. Keď ho počúval, býval vo veľkých rozpakoch, a predsa ho rád počúval. ²¹ Vhodný deň nadišiel, keď Herodes na svoje narodeniny usporiadal hostinu pre svojich veľmožov, vysokých dôstojníkov a popredných mužov Galiley. ²² Keď potom vošla dcéra tejto Herodiady a tancovala, zapáčila sa Herodesovi i spolustolujúcim. Kráľ povedal dievčine: „Žiadaj si odo mňa, čo chceš, a dám ti.“ ²³ A veľmi jej prisahal: „Dám ti všetko, čo si len zažiadaš, hoc aj polovicu svojho kráľovstva.“ ²⁴ Ona vyšla a vravela svojej matke: „Čo si mám žiadať?“ A tá jej povedala: „Hlavu Jána Krstiteľa.“ ²⁵ Hneď utekala dnu ku kráľovi a žiadala: „Chcem aby si mi hneď dal na mise hlavu Jána Krstiteľa.“ ²⁶ Kráľ sa zarmútil, ale pre prísahu a kvôli spolustolujúcim ju nechcel sklamať. ²⁷ Hneď poslal kata a rozkázal priniesť jeho hlavu. Ten odišiel, vo väzení ho sťal, ²⁸ priniesol na mise jeho hlavu, odovzdal ju dievčaťu a dievča ju dalo svojej matke. ²⁹ Keď sa to dopyčuli jeho učeníci, prišli, vzali jeho telo a uložili ho do hrobu.

Prvé rozmnoženie chleba - ³⁰ Apoštoli sa zišli k Ježišovi a porozprávali mu všetko, čo robili a učili. ³¹ On im povedal: „Pod'te vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočinite.“ Lebo stále prichádzalo a odchádzalo mnoho ľudí a nemali sa kedy ani najesť. ³² Odišli teda loďou na pusté miesto do samoty.

³³ Ale videli ich odchádzať a mnohí sa dovtipili, kam. Pešo sa ta zbehli zo všetkých miest a predstihli ich. ³⁴ Keď vystúpil a videl veľký zástup, zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. A začal ich učiť mnohým veciam. ³⁵ Keď už bolo veľa hodín, pristúpili k nemu jeho učeníci a hovorili: „Toto miesto je pusté a je už veľa hodín. ³⁶ Rozpusť ich, nech sa rozídu do okolitých osád a dedín kúpiť si niečo na jedenie.“ ³⁷ On im odpovedal: „Vy im dajte jesť!“ Vraveli mu: „Máme ísť nakúpiť za dvesto denárov chleba a dať im jesť?“ ³⁸ Opýtal sa ich: „Koľko máte chlebov? Chod'te sa pozrieť!“ Keď to zistili, povedali: „Päť a dve ryby.“ ³⁹ Tu im rozkázal usadiť všetkých po skupinách na zelenú trávu. ⁴⁰ A posadali si v skupinách po sto a po päťdesiat. ⁴¹ Potom vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu,

dobrorečil, lámal chleby a dával svojim učeníkom, aby im ich rozdávali. Aj obe ryby rozdelil všetkým.⁴² Všetci jedli a nasýtili sa,⁴³ ba ešte nazbierali dvanásť plných košov odrobín a zvyškov z rýb.⁴⁴ A tých, čo jedli chleby, bolo päťtisíc mužov.

Ježiš kráča po mori - ⁴⁵ A hneď prinútil svojich učeníkov, aby nastúpili na loď a išli napred na druhý breh k Betsaide, kým on rozpustí ľud.⁴⁶ Keď ich rozpustil, odišiel na vrch modliť sa.⁴⁷ A keď sa zvečerilo, loď bola uprostred mora a on sám na zemi.⁴⁸ Videl ich, ako sa namáhajú pri veslovaní, lebo vietor dul proti nim. A nad ránom, kráčajúc po mori blížil sa k nim a chcel ich obísť.⁴⁹ Keď ho videli kráčať po mori, mysleli si, že je to mátoha, a vykriekli;⁵⁰ všetci ho totiž videli a zľakli sa. Ale on sa im hneď prihovril: „Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!“⁵¹ Vstúpil k nim do lode a vietor utíchol. A boli celí ohromení,⁵² lebo nepochopili, ako to bolo s chlebmi; ich srdce bolo otupené.

Ježiš uzdravuje v Genezarete - ⁵³ Keď sa preplavili k druhému brehu, došli do Genezareta a tam pristáli.⁵⁴ Len čo vystúpili z lode, ľudia ho spoznali;⁵⁵ rozbehli sa po celom okolí a na nosidlách začali znášať svojich chorých ta, kde bol, ako počuli.⁵⁶ A všade, do ktorejkoľvek prišiel dediny, mesta či osady, kládli na ulice chorých a prosili ho, aby sa smeli dotknúť aspoň obruby jeho odevu. A všetci, čo sa ho dotkli, ozdraveli.

Mk7

VII. Tradície otcov - ¹ Zišli sa k nemu farizeji a niektorí zákonníci, ktorí došli z Jeruzalema.² A videli niektorých z jeho učeníkov jest chlieb poškvrenými, to jest neumytými rukami.³ Farizeji totiž a Židia vôbec držia sa obyčaje otcov a nejedia, kým si neumyjú ruky až po zápästie.⁴ A keď prídu z trhu, nejedia, kým sa nevykúpu. A zachovávajú ešte mnoho iných vecí, ktoré prevzali: umývanie čiaš, džbánov, medeníc a postelí.⁵ Farizeji a zákonníci sa ho opýtali: „Prečo sa tvoji učeníci nedržia obyčaje otcov a jedia chlieb poškvrenými rukami?“ On im povedal: „Dobre o vás, pokrytcoch prorokoval Izaiáš, ako je napísané:

*„Tento ľud ma uctieva perami,
ale ich srdce je d'aleko odo mňa.*

⁷ *No darmo si ma ctia,*

lebo náuky, čo učia, sú iba ľudské príkazy.“

⁸ Božie prikázanie opúšťate a držíte sa ľudských obyčajov.“ ⁹ A hovoril im: „Šikovne viete zrušiť Božie prikázanie, aby ste si zachovali svoje obyčaje. ¹⁰ Lebo Mojžiš povedal: „*Cti svojho otca i svoju matku*“ a: „*Kto by zlorečil otcovi alebo matke, musí zomrieť.*“ ¹¹ Vy však hovoríte: „Keď človek povie otcovi alebo matke: *Korban*, čo znamená, že všetko, čím by som ti mal pomáhať, je obetný dar,“ ¹² už mu nedovolíte nič urobiť pre otca alebo pre matku. ¹³ A rušíte Božie slovo pre svoje obyčaje, ktoré si odovzdávate. A mnoho iných podobných vecí robíte.“

Čo poškrňuje človeka - ¹⁴ Potom znova zavolať k sebe zástup a povedal im: „Počúvajte ma všetci a pochopte! ¹⁵ Človeka nemôže poškrniť nič, čo vchádza doň zvonka, ale čo vychádza z človeka, to poškrňuje človeka.“ (¹⁶ Kto má uši na počúvanie, nech počúva.)

¹⁷ Keď zanechal zástup a vošiel do domu, učeníci sa ho pýtali na zmysel podobenstva. ¹⁸ On im povedal: „Tak ani vy nechápete? Nerozumiete, že človeka nemôže poškrniť nič, čo vchádza doň zvonka, ¹⁹ veď to nevchádza do jeho srdca, ale do brucha a vychádza do stoky?“ Tým vyhlásil všetky jedlá za čisté. ²⁰ A pokračoval: „Čo z človeka vychádza, to poškrňuje človeka. Lebo znútra, z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, ²² cudzoložstvá chamtivosť, zlomyseľnosť, klamstvo, necudnosť, závisť rúhanie, pýcha, hlúposť. ²³ Všetky tieto zlá vychádzajú znútra a poškrňujú človeka.“

3. Ježišova cesta mimo Galiley 7,24 - 10,52

Uzdravenie Sýrofeničanky - ²⁴ Potom vstal a odišiel odtiaľ do končín Týru a Sidonu. Vošiel do jedného domu, lebo nechcel, aby niekto o ňom vedel, ale nemohol sa utajiť. ²⁵ Lebo len čo sa o ňom dopyčula istá žena, ktorej dcéra bola posadnutá nečistým duchom,

prišla a hodila sa mu k nohám. ²⁶ Žena bola Grékyňa, rodom Sýrofeničanka. A prosila ho, aby vyhnal zlého ducha z jej dcéry. ²⁷ On jej povedal: „Nechaj, nech sa najprv nasýtia deti, lebo nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám.“ ²⁸ Ale ona mu odvetila: „Pane, aj šteňatá jedia pod stolom odrobinky po deťoch.“ ²⁹ On jej povedal: „Pre tieto slová choď, zlý duch vyšiel z tvojej dcéry.“ ³⁰ A keď prišla domov, našla dievča ležať na posteli; a zlý duch bol preč.

Uzdravenie hluchonemého - ³¹ Znova opustil končiny Týru a cez Sidon prišiel ku Galilejskému moru do stredu dekapolského kraja. ³² Tam priviedli k nemu hluchonemého a prosili ho, aby naňho vložil ruku. ³³ On ho vzal nabok od zástupu, vložil mu prsty do uší, poslinil si ich a dotkol sa mu jazyka. ³⁴ Potom pozdvihol oči k nebu, vzdychol a povedal mu: „Effeta,“ čo znamená: „Otvor sa!“ ³⁵ V tej chvíli sa mu otvorili uši a rozviazal spútaný jazyk a správne rozprával. ³⁶ A prikázal im, aby o tom nikomu nehovorili. Ale čím dôraznejšie im prikazoval, tým väčšmi to rozhlasovali ³⁷ a s tým väčším obdivom hovorili: „Dobre robí všetko: aj hluchým dáva sluch aj nemým reč.“

Mk8

VIII. Druhé rozmnoženie chleba - ¹ V tých dňoch zasa bol pri ňom veľký zástup a nemali čo jesť. Zvolal učeníkov a povedal im: ² „Ľúto mi je zástupu, lebo už tri dni zotrývajú pri mne a nemajú čo jesť. ³ Ak ich prepustím domov hladných, poomdlievajú na ceste, veď niektorí z nich prišli zďaleka.“ ⁴ Jeho učeníci mu odvetili: „Kto ich môže nasýtiť chlebom tu na púšti a ako?“ ⁵ Opýtal sa ich: „Koľko máte chlebov?“ Oni odpovedali: „Sedem.“ ⁶ Tu rozkázal zástupu, aby si posadal na zem. Vzal sedem chlebov, vzdával vďaky, lámal a dával svojim učeníkom, aby ich rozdávali; a oni ich rozdali zástupu. ⁷ Mali aj zopár rybiek. Aj nad nimi dobrorečil a kázal ich rozdať. ⁸ I jedli a nasýtli sa. A nazbierali sedem košov zvyšných odrobín. ⁹ Ľudí tam bolo asi štyritisíc. Potom ich rozpustil.

Spor o znamenie - ¹⁰ Hneď nastúpil so svojimi učeníkmi na loď a došiel do dalmanutského kraja. ¹¹ Prišli k nemu farizeji a začali sa s ním hádať. Žiadali od neho znamenie z neba, aby ho pokúšali. ¹² On si

v duchu vzdychol a povedal: „Prečo toto pokolenie žiada znamenie? Veru, hovorím vám: Toto pokolenie znamenie nedostane.“¹³ Nechal ich tam, znova nastúpil na loď a odišiel na druhý breh.

Varovanie pred kvasom farizejov -¹⁴ Zabudli si vziať chleba a na lodi mali so sebou iba jeden chlieb.¹⁵ A on ich varoval: „Dajte si pozor a chráňte sa kvasu farizejov i kvasu Herodesa!“¹⁶ Oni si medzi sebou hovorili, že nemajú chleba.¹⁷ Keď to spozoroval, povedal im: „Prečo rozprávate o tom, že nemáte chlieb? Ešte nechápete a nerozumiete? Máte otupené srdce?“¹⁸ *Máte oči, a nevidíte? Máte uši, a Nepočujete?* A nepamätáte sa už,¹⁹ koľko košov ste naplnili odrobinami, keď som rozlámal päť chlebov piatim tisícom?“ Odpovedali mu: „Dvanásť.“²⁰ „A koľko košov ste naplnili odrobinami, keď som tých sedem rozlámal štyrom tisícom?“ Odpovedali mu: „Sedem.“²¹ A povedal im: „Ešte nechápete?“

Uzdravenie slepca v Betsaide -²² Tak prišli do Betsaidy. Tam priviedli k nemu slepca a prosili ho, aby sa ho dotkol.²³ On vzal slepca za ruku, vyviedol ho za dedinu, poslinil mu oči, vložil naňho ruky a opýtal sa ho: „Vidíš niečo?“²⁴ Ten sa pozrel a povedal: „Vidím ľudí; zdá sa mi, akoby stromy chodili.“²⁵ Potom mu znova položil ruky na oči. Tu začal vidieť i celkom ozdravel a všetko videl zreteľne.²⁶ I poslal ho domov so slovami: „Ale do dediny nechod!“

Petrovo vyznanie -²⁷ Ježiš vyšiel so svojimi učeníkmi do dedín okolo Cézarey Filipovej. Cestou sa pýtal svojich učeníkov: „Za koho ma pokladajú ľudia?“²⁸ Oni mu odpovedali: „Za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní za jedného z prorokov.“²⁹ „A za koho ma pokladáte vy?“, opýtal sa ich. Odpovedal mu Peter: „Ty si Mesiáš.“³⁰ Ale on ich prísne napomenul, aby o ňom nerozprávali nikomu.

Prvá predpoveď utrpenia -³¹ Potom ich začal poučať: „Syn človeka musí mnoho trpieť, starší, veľkňazi a zákonníci ho zavrhnú, zabijú ho, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych.“³² Hovoril im to otvorene. Peter si ho vzal nabok a začal mu dohovárať.³³ On sa obrátil, pozrel sa na svojich učeníkov a Petra pokarhal: „Chod' mi z cesty, satan, lebo nemáš zmysel pre Božie veci, len pre ľudské!“

Ako nasledovať Ježiša -³⁴ Potom zavolať k sebe zástup aj učeníkov a povedal im: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“³⁵ Lebo kto by si chcel život

zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho. ³⁶ Veď čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! ³⁷ Lebo za čo vymení človek svoju dušu?! ³⁸ Kto sa bude hanbiť za mňa a za moje slová pred týmto cudzoložným a hriешným pokolením, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojho Otca so svätými anjelmi.“

Mk9

IX. ¹ A povedal im: „Veru, hovorím vám: Niektorí z tých, čo tu stoja, neokúsia smrť, kým nevidia, že Božie kráľovstvo prichádza s mocou.“

Ježišovo premenenie - ² O šesť dní vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a Jána a len ich vyviedol na vysoký vrch do samoty. Tam sa pred nimi premenil. ³ Jeho odev zažiaril a bol taký biely, že by ho nijaký bielič na svete tak nevybielil. ⁴ A zjavil sa im Eliáš s Mojžišom a rozprávali sa s Ježišom. ⁵ Vtedy Peter povedal Ježišovi: „Rabbi, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“ ⁶ Lebo nevedel, čo povedať; takí boli preľaknutí. ⁷ Tu sa utvoril oblak a zahalil ich. A z oblaku zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho.“ ⁸ A sotva sa rozhliadli, nevideli pri sebe nikoho, iba Ježiša.

Otázka o osobe Eliáša - ⁹ Keď zostupovali z vrchu, prikázal im, aby o tom, čo videli, nehovorili nikomu, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych. ¹⁰ Oni si toto slovo zapamätali a jeden druhého sa vypytovali, čo znamená „vstať z mŕtvych“. ¹¹ A pýtali sa ho: „Prečo teda zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš?“ ¹² On im povedal: „Áno, najprv príde Eliáš a všetko obnoví. Ale prečo je o Synovi človeka napísané, že bude veľa trpieť a že ním opovrhnú? ¹³ No hovorím vám: Eliáš už prišiel a urobili s ním, čo chceli, ako je o ňom napísané.“

Uzdravenie posadnutého chlapca - ¹⁴ Keď prišli k učeníkom, videli okolo nich veľký zástup a zákonníkov, ako sa s nimi hádajú. ¹⁵ A všetok ľud, len čo ho zazrel, užasol. Bežali k nemu a pozdravovali ho. ¹⁶ On sa ich opýtal: „O čom sa s nimi hádate?“ ¹⁷ Jeden zo zástupu

mu odpovedal: „Učiteľ, priviedol som k tebe svojho syna, posadnutého nemým duchom.¹⁸ Kdekoľvek ho schytí, zhodí ho, idú mu peny, škripe zubami a chradne. Povedal som tvojim učeníkom, aby ho vyhnali, ale nemohli.“¹⁹ On im povedal: „Neveriace pokolenie, dokiaľ budem s vami? Dokedy vás mám ešte trpieť? Prived'te ho ku mne!“²⁰ I priviedli ho k nemu. Len čo ho duch zbadal, zalomcoval chlapcom, ten sa zrútil na zem, zvíjal sa a išli mu peny.²¹ Ježiš sa opýtal jeho otca: „Odkedy sa mu to stáva?“ On odpovedal: „Od detstva.“²² A často ho vrhol aj do ohňa a do vody, aby ho zahubil. Ale ak niečo môžeš, zľutuj sa nad nami a pomôž nám!“²³ Ježiš mu povedal: „Ak môžeš?! Všetko je možné tomu, kto verí.“²⁴ A chlapcov otec hneď vykrikol: „Verím. Pomôž mojej nevere!“²⁵ Keď Ježiš videl, že sa zbíha zástup, pohrozil nečistému duchu: „Nemý a hluchý duch, ja ti rozkazujem: Vyjdi z neho a už nikdy doň nevchádzaj!“²⁶ Ten vykrikol, mocne ním zalomcoval a vyšiel. Chlapec ostal ako mŕtvy, takže mnohí vraveli: „Zomrel.“²⁷ Ale Ježiš ho chytil za ruku, zdvihol ho a on vstal.

²⁸ Keď potom vošiel do domu a boli sami, učenici sa ho spýtali: „Prečo sme ho nemohli vyhnat' my?“²⁹ On im povedal: „Tento druh nemožno vyhnat' ničím, iba modlitbou.“

Druhá predpoveď utrpenia - ³⁰ Odišli odtiaľ a prechádzali Galileou. Nechcel však, aby o tom niekto vedel³¹ lebo učil svojich učeníkov a hovoril im: „Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí a zabijú ho. Ale zabitý po troch dňoch vstane z mŕtvych.“³² Lenže oni nechápali toto slovo a spýtať sa ho báli.

Spor o prvenstvo - ³³ Tak prišli do Kafarnauma. A keď bol v dome, opýtal sa ich: „O čom ste sa zhovárali cestou?“³⁴ Ale oni mlčali, lebo sa cestou medzi sebou hádali, kto z nich je väčší.³⁵ Sadol si, zavolať Dvanástich a povedal im: „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých.“ Potom vzal dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im:³⁷ „Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.“

Skutky v Kristovom mene - ³⁸ Ján mu povedal: „Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Bránili sme mu to, veď nechodí s nami.“³⁹ Ježiš vravel: „Nebráňte mu! Lebo nik, kto

robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne. ⁴⁰ Veď kto nie je proti nám, je za nás. ⁴¹ A kto by vám dal piť čo len za pohár vody preto, že ste Kristovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu.

O pohoršení - ⁴² Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora.

⁴³ Ak by ťa zvädzala na hriech tvoja ruka, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života zmrzačený, ako keby si mal ísť s obidvoma rukami do pekla, do neuhasiteľného ohňa. (⁴⁴, ⁴⁶ Kde ich červ neumiera a oheň nezhasína.)

⁴⁵ Ak ťa zvädza na hriech tvoja noha, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života krivý, ako keby ťa mali s obidvoma nohami hodiť do pekla. (⁴⁶ ako ⁴⁴)

⁴⁷ A ak ťa zvädza na hriech tvoje oko, vylúp ho: je pre teba lepšie, keď vojdeš do Božieho kráľovstva s jedným okom, ako keby ťa mali s obidvoma očami vrhnúť do pekla, ⁴⁸ kde *ich červ neumiera a oheň nezhasína*. ⁴⁹ Lebo každý bude ohňom solený. ⁵⁰ Soľ je dobrá. Ale ak soľ stratí svoju slanosť, čím ju napravíte? Majte v sebe soľ a žite jeden s druhým v pokoji.“

Mk10

X. Nerozlučnosť manželstva - ¹ Vstal a odišiel odtiaľ do judejského kraja za Jordánom. Opäť sa k nemu zišli zástupy a on ich zasa ako zvyčajne učil. ² I pristúpili farizeji a pokúšali ho. Pýtali sa ho, či smie muž prepustiť manželku. ³ On im odpovedal: „Čo vám prikázal Mojžiš?“ ⁴ Oni vraveli: „Mojžiš dovolil *napísať priepustný list a prepustiť*.“ ⁵ Ježiš im povedal: „Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie. ⁶ Ale Boh *ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu*. ⁷ Preto muž opusti svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke ⁸ a budú dvaja v jednom tele. A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. ⁹ Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!“ ¹⁰ Doma sa ho učeníci znova na to pýtali. ¹¹ On im povedal: „Každý, kto prepustí svoju manželku a vezme si inú, dopúšťa sa voči nej

cudzoložstva. ¹² A ak ona prepustí svojho muža a vydá sa za iného, cudzoloží.“

Ježiš a deti - ¹³ Tu mu prinášali deti, aby sa ich dotkol. Ale učeníci, ich okrikovali. ¹⁴ Keď to Ježiš videl, namrzený im povedal: „Nechajte deti prichádzať ku mne! Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo. ¹⁵ Veru, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“ ¹⁶ Potom ich objímal, kládol na ne ruky a požehnával ich.

Bohatý mladík - ¹⁷ Keď sa vydával na cestu, k nemu pribehol, kľakol si pred ním a pýtal sa ho: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život? ¹⁸ Ježiš mu odpovedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý jedine Boh. ¹⁹ Poznáš prikázania: *Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Nebudeš podvádzať! Cti svojho otca i matku!*

²⁰ Ale on mu povedal: „Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.“ ²¹ Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu: „Jedno ti ešte chýba. Chod', predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ ²² On pri tomto slove zosmutnel a odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok.

Nebezpečenstvo bohatstva - ²³ Ježiš sa rozhlíadal a povedal svojim učeníkom: „Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú majetky!“ ²⁴ Učeníci sa nad jeho slovami zarazili. Ale Ježiš im ešte raz povedal: „Deti moje, ako ťažko sa vchádza do Božieho kráľovstva! ²⁵ Ľahšie je ťave prejsť cez ucho ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva.“ ²⁶ Oni sa ešte viac čudovali a hovorili si: „Kto potom môže byť spasený?“ ²⁷ Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „Ľuďom je to nemožné, ale Bohu nie. Lebo Bohu je všetko možné.“

Odmena tým, čo opustili všetko - ²⁸ Tu sa ozval Peter: „Pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou.“ ²⁹ Ježiš povedal: „Veru, hovorím vám: Niet nikoho, kto by pre mňa a pre evanjelium opustil dom alebo bratov a sestry alebo matku a otca alebo deti alebo polia, ³⁰ aby nedostal stonásobne viac; teraz, v tomto čase, domy, bratov, sestry, matky, deti i polia, hoci s prenasledovaním, a v budúcom veku večný život. ³¹ A mnohí prví budú poslednými a poslední prvými.“

Tretia predpoved' utrpenia - ³² Boli na ceste a vystupovali do Jeruzalema. Ježiš išiel pred nimi a oni trpeli a so strachom išli za ním. Opäť vzal k sebe Dvanástich a začal im hovoriť, čo ho očakáva: ³³ „Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť a vydajú pohanom, ³⁴ vysmejú ho, oplujú, zbičujú a zabijú, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych.“

Žiadosť Zebedejových synov - ³⁵ Tu k nemu pristúpili Zebedejovi synovia Jakub a Ján a hovorili mu: „Učiteľ, chceme, aby si nám splnil, o čo ťa poprosíme.“ ³⁶ On sa ich opýtal: „Čo chcete, aby som vám urobil?“ ³⁷ Oni mu povedali: „Daj, aby sme sedeli v tvojej sláve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici.“ ³⁸ Na to im Ježiš povedal: „Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý ja pijem? Alebo môžete byť pokrstení krstom, ktorým som ja krstený?“ ³⁹ Oni mu vraveli: „Môžeme.“ Ježiš im povedal: „Kalich, ktorý pijem ja, budete piť, aj krstom ktorým som krstený ja, budete pokrstení.“ ⁴⁰ Ale dať niekomu sedieť po mojej pravici alebo po ľavici nepatrí mne. To dostanú tí, ktorým je to pripravené.“

Predstavení majú slúžiť - ⁴¹ Keď to počuli ostatní desiat, začali sa mrziť na Jakuba a Jána. ⁴² Ježiš si ich zavolať a povedal im: „Viete, že tí, ktorých pokladajú za vládcov národov, panujú nad nimi a ich veľmoži majú nad nimi moc.“ ⁴³ Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa bude chcieť stať medzi vami veľkým, bude vašim služobníkom. ⁴⁴ A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. ⁴⁵ Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých.“

Uzdravenie slepca pri Jerichu - ⁴⁶ Prišli do Jericha. A keď so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom z Jericha odchádzal, pri ceste sedel slepý Bartimej, Timejov syn, a žobral. ⁴⁷ Keď počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal kričať: „Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ ⁴⁸ Mnohí ho okríkali, aby mlčal; ale on ešte väčšmi kričal: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ ⁴⁹ Ježiš zastal a povedal: „Zavolajte ho!“ Zavolali slepca a vraveli mu: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“ ⁵⁰ On odhodil plášť, vyskočil a šiel k Ježišovi. ⁵¹ Ježiš mu povedal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepca mu odpovedal: „Rabboni, aby som videl!“ ⁵² A Ježiš mu povedal: „Chod', tvoja viera ťa uzdravila!“ A hneď videl a šiel za ním po ceste.

4. Ježišovo účinkovanie v Jeruzaleme 11,1 - 13,37

Mk11

XI. Slávnostný vstup do Jeruzalema - ¹ Keď sa blížili k Jeruzalemu, k Betfage a Betánii pri Olivovej hore, poslal dvoch svojich učeníkov ² a povedal im: „Chodte do dediny, čo je pred vami. A len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom ešte nijaký človek nesedel. Odviažte ho a privedte. ³ A keby vám niekto hovoril: „Čo to robíte?“, povedzte: „Pán ho potrebuje a hneď ho zasa sem vráti.“ ⁴ Oni odišli a na rázcestí našli osliatko priviazané vonku pri bráne; i odviazali ho. ⁵ Niektorí z tých, čo tam stáli, im vraveli: „Čo to robíte, prečo odväzujete osliatko?“ ⁶ Oni im povedali, ako im kázal Ježiš, a nechali ich. ⁷ Osliatko priviedli k Ježišovi, pokládali naň svoje plášte a on si naň sadol. ⁸ Mnohí prestierali na cestu svoje plášte, iní zasa zelené ratolesti, čo narezali v poli. ⁹ A tí, čo išli pred ním, aj tí, čo šli za ním, volali: „*Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!*“ ¹⁰ Požehnané kráľovstvo nášho otca Dávida, ktoré prichádza! *Hosanna* na výsostiach!“

¹¹ Tak vošiel do Jeruzalema, do chrámu. Všetko si popozeral a odišiel s Dvanástimi do Betánie, lebo už bol večer.

Neúrodný figovník - ¹² Keď na druhý deň z Betánie odchádzali, pocítil hlad. ¹³ Zďaleka zazrel figovník s listím. Išiel k nemu, či na ňom niečo nenájde. Ale keď k nemu prišiel, nenašiel nič, len lístie; nebol totiž čas fíg. ¹⁴ I povedal mu: „Nech z teba už nikdy nik neje ovocie!“ A jeho učeníci to počuli.

Ježiš vyháňa kupcov z chrámu - ¹⁵ Potom prišli do Jeruzalema. Keď vošiel do chrámu, začal vyháňať predavačov a kupujúcich v chráme. Peňazomencom poprevracal stoly a predavačom holubov stolice. ¹⁶ A nedovolil nikomu prenášať ani náčinie cez chrám. ¹⁷ A učil ich: „Nie je napísané: „*Môj dom sa bude volať domom modlitby pre všetky národy*“? A vy ste z neho urobili *lotrovský pelech*.“

¹⁸ Keď to počuli veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako ho zabiť. Báli sa ho, lebo všetok ľud obdivoval jeho učenie. ¹⁹ A keď sa zvečeralo, odišli z mesta.

Viera a modlitba - ²⁰ Keď ráno išli popri figovníku, videli, že vyschol od koreňa. ²¹ Tu sa Peter rozpamätal a povedal mu: „Rabbi, pozri, figovník, ktorý si preklial, vyschol.“ ²² Ježiš im na to povedal: „Majte vieru v Boha. ²³ Veru, hovorím vám: Keď niekto povie tomuto vrchu: „Zdvihni sa a hod' sa do mora,“ a vo svojom srdci nezapochybuje, ale uverí, že sa stane, čo povedal, stane sa mu to. ²⁴ Preto vám hovorím: Verte, že všetko, o čo v modlitbe prosíte, ste už dostali, a budete to mať. ²⁵ A keď vstanete modliť sa, odpustite, ak máte niečo proti niekomu, aby aj vám váš Otec, ktorý je na nebesiach, odpustil vaše hriechy.“ (²⁶ Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy.)

Odkiaľ je Kristova moc - ²⁷ A znova prišli do Jeruzalema. Ako chodil po chráme, pristúpili k nemu veľkňazi, zákonníci a starší ²⁸ a pýtali sa ho: „Akou mocou toto robíš? Alebo kto ti dal moc, aby si to robil?“ ²⁹ Ježiš im povedal: „Aj ja sa vás na niečo spýtam. Odpovedzte mi, potom vám poviem, akou mocou toto robím. ³⁰ Jánov krst bol z neba, či od ľudí? Odpovedzte mi!“ ³¹ Oni rozmýšľali a hovorili si: „Ak povieme: Z neba, povie: „Prečo ste mu teda neuverili?“ ³² Ale ak povieme: Od ľudí,“ - to sa báli ľudu, lebo všetci pokladali Jána za ozajstného proroka. ³³ Odpovedali teda Ježišovi: „Nevieme.“ A Ježiš im odvetil: „Ani ja vám nepoviem, akou mocou toto robím.“

Mk12

XII. Podobenstvo o zlých vinohradníkoch - ¹ Potom im začal hovoriť v podobenstvách: „Istý človek vysadil vinicu. Obohnal ju plotom, vykopal jamu a postavil vežu. Potom ju prenajal vinohradníkom a odcestoval. ² V stanovenom čase poslal k vinohradníkom sluhu, aby od nich prevzal podiel úrody z vinice. ³ Ale oni ho chytili, zbili a prepustili späť naprázdno. ⁴ Znova k nim poslal iného sluhu. Tomu prebili hlavu a potupili ho. ⁵ Poslal ďalšieho, toho zabili. A ešte mnoho iných: niektorých zbili, iných pozabíjali. ⁶ Mal

ešte jedného, milovaného syna. Napokon k nim poslal i jeho, lebo si povedal: „K môjmu synovi budú mať úctu.“⁷ Ale vinohradníci si povedali: „To je dedič. Podťte, zabime ho a dedičstvo bude naše!“⁸ Chytili ho, zabili a vyhodili z vinice.⁹ Čo teda urobí pán vinice? Príde, vinohradníkov zahubí a vinicu dá iným.¹⁰ Nečítali ste v Písme:

*„Kameň, čo stavitelia zavrhlí,
stal sa kameňom uholným.*

*¹¹ To sa stalo na pokyn Pána;
vec v našich očiach obdivuhodná?“*

¹² A chceli ho zajať, len sa báli zástupu. Vybadali totiž, že to o nich povedal toto podobenstvo. Nechali ho teda a odišli.

Spor o dani cisárovi - ¹³ Poslali k nemu niekoľko farizejov a herodiánov, aby ho podchytili v reči. ¹⁴ Tí prišli a povedali mu: „Učiteľ, vieme, že vždy vravíš pravdu a neberieš ohľad na nikoho, nehľadáš na osobu človeka, ale podľa pravdy učíš Božej ceste. Slobodno platiť cisárovi daň, či nie? Máme platiť, či nemáme?“¹⁵ Ale on poznal ich prefíkanosť a povedal im: „Čo ma pokúšate?! Prineste mi denár, nech sa naň pozriem!“¹⁶ A oni priniesli. Spýtal sa ich: „Čí je tento obraz a nápis?“ Oni mu odpovedali: „Cisárov.“¹⁷ A Ježiš im povedal: „Čo je cisárovo, dávajte cisárovi, a čo je Božie, Bohu.“ I obdivovali ho.

Spor o vzkriesení - ¹⁸ Tu prišli k nemu saduceji, ktorí tvrdia, že niet zmŕtvychvstania, a pýtali sa ho: ¹⁹ „Učiteľ, Mojžiš nám napísal, že ak niekomu zomrie brat a zanechá manželku bez detí, brat si má vziať jeho manželku a splodiť svojmu bratovi potomka.“²⁰ Bolo sedem bratov. Prvý sa oženil, ale umrel a nezanechal potomka.²¹ Vzal si ju druhý, ale aj on umrel a nezanechal potomka. Takisto aj tretí.²² A ani jeden zo siedmich nezanechal potomka. Napokon po všetkých zomrela aj žena.²³ Ktorému z nich bude manželkou pri vzkriesení, keď vstanú z mŕtvych? Veď ju mali siedmi za manželku.“²⁴ Ježiš im povedal: „Nemýlite sa preto, že nepoznáte Písmo ani Božiu moc?“²⁵ Lebo keď ľudia vstanú z mŕtvych, už sa ani neženia, ani nevydávajú, ale sú ako anjeli v nebi.²⁶ A pokiaľ ide o vzkriesenie mŕtvych, či ste nečítali v Mojžišovej knihe v stati o kríku, ako mu Boh povedal: „Ja

som Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba“? ²⁷ A on nie je Bohom mŕtvych, ale živých. Veľmi sa mýlite.“

Najväčšie prikázanie - ²⁸ Tu k nemu pristúpil jeden zo zákonníkov, ktorý ich počúval, ako sa hádajú. A keď videl, že im dobre odpovedal, spýtal sa ho: „Ktoré prikázanie je prvé zo všetkých?“ ²⁹ Ježiš odpovedal: „Prvé je toto: „*Počuj, Izrael, Pán, náš Boh, je jediný Pán.* ³⁰ *Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!*“ ³¹ Druhé je toto: „*Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!*“ Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto niet.“ ³² Zákonník mu vravel: „Dobre, Učiteľ, správne si povedal: „*Jediný je a okrem neho iného niet;*“ ³³ *a milovať ho z celého, srdca, z celého rozumu a z celej sily*“ a „*milovať blížneho ako seba samého*“ je viac ako všetky zápalné a ostatné obety.“ ³⁴ Keď Ježiš videl, že odpovedal rozumne, povedal mu: „Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“ A už sa ho nik neodvážil vypytať.

Kristus, Dávidov syn a Pán - ³⁵ Keď Ježiš učil v chráme, povedal: „Ako môžu zákonníci hovoriť, že Mesiáš je Dávidov syn? ³⁶ Ved' sám Dávid hovorí vo Svätom Duchu:

„Pán povedal môjmu Pánovi:

Sed' po mojej pravici,

kým ti nepoložím tvojich nepriateľov pod nohy.“

³⁷ Sám Dávid ho nazýva Pánom; ako potom môže byť jeho synom?“ A veľký zástup ho počúval s radosťou.

Varovanie pred zákonníkmi - ³⁸ Ako učil, hovoril: „Varujte sa zákonníkov, ktorí radi chodia v dlhých rúchach, túžia po pozdravoch na uliciach, ³⁹ po prvých stolicích v synagógach a popredných miestach na hostinách. Vyjedajú domy vdov a naoko sa dlho modlia. Takých postihne prísnejší súd.“

Obet' vdovy - ⁴¹ Potom si sadol oproti chrámovej pokladnici a pozeral sa, ako ľud hádže peniaze do pokladnice. Viacerí boháči hádzali mnoho. ⁴² Prišla aj istá chudobná vdova a vhodila dve drobné mince čo je kvadrans. ⁴³ Zavolať svojich učeníkov a povedal im: „Veru, hovorím vám: Táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci,

čo hádzali do pokladnice. ⁴⁴ Lebo všetci dávali zo svojho nadbytku, ale ona pri svojej chudobe dala všetko, čo mala, celé svoje živobytie.“

Eschatologická reč 13,1-37

Mk13

XIII. Úvod - ¹ Keď vychádzal z chrámu, jeden z jeho učeníkov mu povedal: „Učiteľ, pozri, aké kamene a aké stavby!“ ² Ježiš mu vravel: „Vidíš tieto veľké budovy? Nezostane tu kameň na kameni; všetko bude zborené.“ ³ Keď potom sedel na Olivovej hore oproti chrámu a boli sami, pýtali sa ho Peter, Jakub, Ján a Ondrej: ⁴ „Povedz nám, kedy to bude a aké bude znamenie keď sa toto všetko začne plniť.“

Začiatok útrap - ⁵ Ježiš im začal hovoriť: „Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol. ⁶ Prídu mnohí v mojom mene a budú hovoriť: „To som ja.“ A mnohých zvedú. ⁷ Keď budete počuť o vojnách a chýry o bojoch, neľakajte sa. To musí prísť, ale ešte nebude koniec. ⁸ Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu. Miestami budú zemetrasenia, bude hlad. To bude začiatok útrap.“

Prenasledovanie učeníkov - ⁹ Vy sa však majte na pozore. Vydajú vás súdom, budú vás biť v synagógach a pre mňa budete stáť pred vladármi a kráľmi, aby ste im vydali svedectvo. ¹⁰ Ale najprv sa musí hlásať evanjelium všetkým národom. ¹¹ Až vás povedú, aby vás vydali, nestarajte sa dopredu, čo budete hovoriť, ale hovorte čo vám bude dané v tú hodinu. Veď to už nie vy budete hovoriť, ale Duch Svätý. ¹² Brat vydá na smrť brata a otec dieťa. Deti povstanú proti rodičom a pripravia ich o život. ¹³ Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale kto vytrvá do konca, bude spasený.

Znamenia konca Jeruzalema. Veľké súženie - ¹⁴ Keď uvidíte ohavnosť spustošenia tam, kde nemá byť - kto číta, nech pochopí -, vtedy tí, čo budú v Judei, nech utečú do hôr; ¹⁵ kto bude na streche, nech nezostupuje a nevchádza do domu vziať si niečo stadiaľ, ¹⁶ a kto bude na poli, nech sa nevracia nazad zobrať si oblek. ¹⁷ Beda

ťarchavým ženám a tým, čo budú v tie dni pridájať! ¹⁸ Modlite sa, aby to neprišlo v zime, ¹⁹ lebo tie dni budú *takým súžením, aké nebolo od počiatku*, keď Boh stvoril svet, až doteraz a už ani nebude. ²⁰ A keby Pán tie dni neskrátil, nezachránil by sa nik. Ale kvôli vyvoleným, ktorých si vyvolil, skrátil tie dni. ²¹ Keby vám vtedy niekto povedal: „Hľa, tu je Mesiáš, hľa, tamto je,“ neverte. ²² Lebo vystúpia falošní mesiáši a falošní proroci a budú robiť znamenia a zázraky, aby zvedli, ak je to možné, aj vyvolených. ²³ Vy sa však majte na pozore! Všetko som vám povedal vopred.

Druhý príchod Krista - ²⁴ V tých dňoch, po onom súžení *slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoj jas, ²⁵ hviezdy budú padať z neba a nebeské mocnosti sa budú chvieť.*

²⁶ Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať na oblakoch s veľkou mocou a slávou. ²⁷ On pošle anjelov a zhromaždí svojich vyvolených zo štyroch strán sveta kraja zeme až po kraj neba.

Poučenie od figovníka - ²⁸ Od figovníka sa naučte podobenstvo. Keď jeho ratolesť mladne a vyhádza lístie, viete, že je blízko leto. ²⁹ Tak aj vy, až uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že je blízko pred dvermi. ³⁰ Veru, hovorím vám: Nepominie sa toto pokolenie, kým sa to všetko nestane. ³¹ Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nepominú. ³² Ale o tom dni a o tej hodine nevie nik, ani anjeli v nebi, ani Syn, iba Otec.

Výzva na bdelosť - ³³ Majte sa na pozore, bdejte, lebo neviete, kedy príde ten čas. ³⁴ Je to tak, ako keď človek odcestuje: opustil svoj dom, svojim sluhom odovzdal moc, každému určil prácu a vrátnikovi prikázal bdieť. ³⁵ Bdejte teda, lebo neviete, kedy príde pán domu: či večer, či o polnoci, či za spevu kohúta alebo ráno. ³⁶ Aby vás nenašiel spať, keď príde nečakane! ³⁷ A čo hovorím vám, hovorím všetkým: Bdejte!“

5. Ježišovo umučenie a vzkriesenie 14,1 - 16,20

XIV. Uznesenie veľprady - ¹ Bolo dva dni pred Veľkou nocou a sviatkami Nekvasených chlebov. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako ho podvodne chytiť a zabiť. ² Ale hovorili: „Nie vo sviatok, aby sa ľud nevzbúril.“

Pomazanie v Betánii - ³ Keď bol v Betánii v dome Šimona Malomocného a sedel pri stole, prišla žena s alabastrovou nádobou pravého vzácneho nardového oleja. Nádobu rozbila a olej mu vyliala na hlavu. ⁴ Niektorí sa hnevali a hovorili si: „Načo takto mrhať voňavý olej?!“ ⁵ Veď sa mohol tento olej predať za viac ako tristo denárov a tie rozdať chudobným.“ A osopovali sa na ňu.

⁶ Ale Ježiš povedal: „Nechajte ju! Prečo ju trápíte? Urobila mi dobrý skutok. ⁷ Veď chudobných máte vždy medzi sebou a keď budete chcieť, môžete im robiť dobre. Ale mňa nemáte vždy. ⁸ Urobila, čo mohla. Vopred pomazala moje telo na pohreb. ⁹ Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“

Judášova zrada - ¹⁰ Judáš Iškariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. ¹¹ Tí sa potešili, keď to počuli, a sľúbili, že mu dajú peniaze. A on hľadal spôsob, ako ho príhodne vydať.

Príprava na veľkonočnú večeru - ¹² V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, povedali mu jeho učeníci: „Kde ti máme ísť pripraviť veľkonočnú večeru?“ ¹³ Poslal dvoch zo svojich učeníkov a vravel im: „Chodte do mesta. Tam stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán vody. Chodte za ním ¹⁴ a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: „Učiteľ odkazuje: Kde je pre mňa miestnosť v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?“ ¹⁵ On vám ukáže veľkú hornú sieň, prestretú a pripravenú. Tam nám prichystajte.“ ¹⁶ Učeníci odišli, a keď prišli do mesta, všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka.

Označenie zradcu - ¹⁷ Keď sa zvečeralo, prišiel s Dvanástimi. ¹⁸ A keď boli pri stole a jedli, Ježiš povedal: „Veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí, *ten, čo je so mnou*.“ ¹⁹ Zosmutneli a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: „Azda ja?“ ²⁰ On im odpovedal: „Jeden z Dvanástich, čo so mnou namáča v mise.“ ²¹ Syn človeka síce ide, ako je

o ňom napísané, ale beda človekovi, ktorý zrádza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.“

Ustanovenie Eucharistie - ²² Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: „Vezmite, toto je moje telo!“ ²³ Potom vzal kalich, vzdával vd'aky, dal im ho a všetci z neho pili. ²⁴ A povedal im: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých.“ ²⁵ Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve.“

Výstraha Petrovi - ²⁶ Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. ²⁷ Vtedy im Ježiš povedal: „Všetci odpadnete, lebo je napísané: „*Udriem pastiera a ovce sa rozprchnu.*“

²⁸ Ale keď vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galiley.“ ²⁹ Peter mu povedal: „Aj keby všetci odpadli, ja nie.“ ³⁰ Ježiš mu odvetil: „Veru, hovorím ti: Ty ma dnes, tejto noci, skôr, ako dva razy kohút zaspieva, tri razy zaprieš.“ ³¹ Ale on ešte horlivejšie vyhlasoval: „Aj keby som mal umrieť s tebou, nezapriem ťa.“ Podobne hovorili aj ostatní.

Ježiš v Getsemanskej záhrade - ³² Prišli na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal svojim učeníkom: „Sadnite si tu, kým sa pomodlím.“ ³³ Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. I doľahla naňho hrôza a úzkosť. ³⁴ Vtedy im povedal: „Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bdejte!“ ³⁵ Trocha poodišiel, padol na zem a modlil sa, aby ho, ak je možné, minula táto hodina. ³⁶ Hovoril: „Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem ale čo ty.“ ³⁷ Keď sa vrátil, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „Šimon, spíš? Ani hodinu si nemohol bdieť?“ ³⁸ Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“ ³⁹ Znova odišiel a modlil sa tými istými slovami. ⁴⁰ A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy a nevedeli, čo mu povedať. Keď prišiel tretí raz, povedal im: „Ešte spíte a odpočívate? Dost' už. Prišla hodina: hľa, Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov.“ ⁴² Vstaňte, poďme! Pozrite, môj zradca je blízko.“

Zajatie Ježiša - ⁴³ A kým ešte hovoril prišiel zrazu Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním zástup s mečmi a kyjmi, ktorý poslali veľkňazi, zákonníci a starší. ⁴⁴ Jeho zradca im dal znamenie: „Koho pobožkám to je on. Chyťte ho a obozretne odved'te!“ ⁴⁵ Keď prišiel, hneď

pristúpil k nemu a povedal: „Rabbi.“ A pobožkal ho. ⁴⁶ Oni položili naň ruky a zajali ho. ⁴⁷ Tu jeden z okolostojacich vytasil meč, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho. ⁴⁸ Ježiš im povedal: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca, aby ste ma zajali. ⁴⁹ Deň čo deň som učil u vás v chráme, a nezajali ste ma. Ale musí sa splniť Písmo.“ ⁵⁰ Vtedy ho všetci opustili a rozutekali sa. ⁵¹ No mladík išiel za ním, odetý plachtou na holom tele; a chytili ho. ⁵² Ale on pustil plachtu a utiekol nahý.

Ježiš pred veľradou - ⁵³ Ježiša priviedli k veľkňazovi, kde sa zhromaždili všetci veľkňazi, starší a zákonníci. ⁵⁴ Peter šiel zďaleka za ním až dnu do veľkňazovho dvora. Sadol si k sluhom a zohrieval sa pri ohni. ⁵⁵ Veľkňazi a celá veľrada zháňali svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť. Ale nenašli. ⁵⁶ Mnohí proti nemu krivo svedčili, a ich svedectvá sa nezhodovali. ⁵⁷ Tu niektorí vstali a krivo proti nemu svedčili: ⁵⁸ „My sme ho počuli hovoriť: „Ja zborím tento chrám zhotovený rukou a za tri dni postavím iný, nie rukou zhotovený.“ ⁵⁹ Ale ani tak sa ich svedectvo nezhodovalo. ⁶⁰ Tu vstal veľkňaz, postavil sa do stredu a opýtal sa Ježiša: „Nič neodpovieš na to, čo títo svedčia proti tebe?“ ⁶¹ Ale on mlčal a nič neodpovedal. Veľkňaz sa ho znova pýtal: „Si ty Mesiáš, syn Požehnaného?“ ⁶² Ježiš odvetil: „Áno, som. *A uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať s nebeskými oblakmi.*“

⁶³ Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: „Načo ešte potrebujeme svedkov? ⁶⁴ Počuli ste rúhanie. Čo na to povieť?“ A oni všetci vyniesli nad ním súd, že je hoden smrti.

⁶⁵ Niektorí začali naňho pľuť, zakrývali mu tvár bili ho päťami a hovorili mu: „Prorokuj!“ Aj sluhovia ho bili po tvári.

Peter zapiera Ježiša - ⁶⁶ Keď bol Peter dolu na nádvorí, prišla jedna z veľkňazových slúžok. ⁶⁷ Len čo zbadala Petra, ako sa zohrieva, pozrela sa naňho a povedala: „Aj ty si bol s tým Nazaretčanom, Ježišom.“ ⁶⁸ Ale on zaprel: „Ani neviem, ani nerozumiem, čo hovoríš.“ Vyšiel von pred nádvorie a zaspieval kohút. ⁶⁹ Keď ho tam videla slúžka, znova začala vravieť okolostojacim: „Tento je z nich.“ ⁷⁰ Ale on opäť zapieral. O chvíľku tí, čo tam stáli, znova hovorili Petrovi: „Veru si z nich, veď si aj Galilejčan.“ ⁷¹ On sa však začal zaklínať a prisahať: „Nepoznám toho človeka, o ktorom

hovoríte.“⁷² Vtom kohút zaspieval druhý raz. Vtedy sa Peter rozepamätal na slovo, ktoré mu bol povedal Ježiš: „Skôr ako dva razy kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ I rozplakal sa.

Mk15

XV. Ježiš pred Pilátom - ¹ Hneď zrána mali poradu veľkňazi so staršími a zákonníkmi, teda celá veľrada. Ježiša spýtali, odviedli a odovzdali Pilátovi. ² Pilát sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ On mu odpovedal: „Sám to hovoríš.“³ Veľkňazi naň mnoho žalovali⁴ a Pilát sa ho znova spytoval: „Nič neodpovieš? Pozri, čo všetko žalujú na teba!“⁵ Ale Ježiš už nič nepovedal, takže sa Pilát čudoval.

⁶ Na sviatky im prepúšťal jedného väzňa, ktorého si žiadali. ⁷ S povstalcami, čo sa pri vzbure dopustili vraždy, bol uväznený muž, ktorý sa volal Barabáš. ⁸ Zástup vystúpil hore a žiadal si to, čo im robieval. ⁹ Pilát im povedal: „Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?“¹⁰ Lebo vedel, že ho veľkňazi vydali zo závidi. ¹¹ Ale veľkňazi podnietili zástup, aby im radšej prepustil Barabáša. ¹² Pilát sa ich znova opýtal: „Čo mám teda podľa vás urobiť so židovským kráľom?“¹³ Oni opäť skríkli: „Ukrižuj ho!“¹⁴ Pilát im vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšmi kričali: „Ukrižuj ho!“¹⁵ A Pilát, aby urobil ľudu po vôli, prepustil im Barabáša. Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali.

Ježiša korunujú trnám - ¹⁶ Vojaci ho odviedli dnu do nádvorja, čiže do vládnej budovy, a zvolali celú kohortu. ¹⁷ Odeli ho do purpurového plášt'a, z trnia uplietli korunu a založili mu ju¹⁸ a začali ho pozdravovať: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“¹⁹ Bili ho trstinou po hlave, pľuli naňho, kľakali pred ním a klaňali sa mu.²⁰ Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali.

Križová cesta a ukrižovanie - ²¹ Tu prinútili istého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, ktorý sa tade vracal z poľa, aby mu niesol kríž. ²² Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebka. ²³ Dávali mu víno zmiešané s myrhou, ale on ho neprijal.

²⁴ Potom ho ukrižovali a rozdelili si jeho šaty - hodili o ne lós, kto si má čo vziať. ²⁵ Keď ho ukrižovali bolo deväť hodín. ²⁶ Jeho vinu označili nápisom: „Židovský kráľ.“ ²⁷ Vedno s nim ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného napravo od neho, druhého naľavo. (²⁸ A splnilo sa Písmo, ktoré hovorí: „Započítali ho medzi zločincov.“)

Ježišovi na kríži sa posmievajú - ²⁹ A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu; *potriasali hlavami* a vraveli: „Aha, ten, čo zborí chrám a za tri dni ho postaví. ³⁰ Zachráň sám seba, zostúp z kríža!“ ³¹ Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. ³² Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili.“ Ešte aj tí ho hanobili, čo boli s ním ukrižovaní.

Ježiš na kríži zomiera - ³³ Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. ³⁴ O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom: „*Heloi, heloi, lema sabakthani?*“, čo v preklade znamená: „*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?*“ ³⁵ Keď to počuli, niektorí z okolostojacich vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.“ ³⁶ Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.“ ³⁷ Ale Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol.

³⁸ Chrátová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospodku.

³⁹ Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikol a skonol, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.“

⁴⁰ Zobďaleč sa pozerali aj ženy. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Mladšieho a Jozesa, i Salome, ⁴¹ ktoré ho sprevádzali a posluhovali mu, keď bol v Galilei. Aj mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema.

Ježiša pochovávajú - ⁴² Keď sa už zvečerilo, pretože bol Prípravný deň, čiže deň pred sobotou, ⁴³ prišiel Jozef z Arimatey, významný člen rady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, smelo vošiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. ⁴⁴ Pilát sa zadivil, že už zomrel. Zavolať si stotníka a opýtal sa ho, či je už mŕtvy. ⁴⁵ Keď mu to stotník potvrdil, daroval telo Jozefovi. ⁴⁶ On kúpil plátno a keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu vytesaného do skaly. A ku vchodu do hrobu privalil kameň. ⁴⁷ Mária Magdaléna a Mária Jozesova sa pozerali, kde ho uložili.

XVI. Prázdny hrob. Zvest' anjela - ¹ Keď sa pominula sobota, Mária Magdaléna a Mária Jakubova i Salome nakúpili voňavé oleje a išli ho pomazať. ² V prvý deň týždňa, skoro ráno, po východe slnka, prišli k hrobu ³ a hovorili si: „Kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu?“ ⁴ Ale keď sa pozreli, videli, že kameň je odvalený; bol totiž veľmi veľký. ⁵ Keď vošli do hrobu, na pravej strane videli sedieť mladíka oblečeného do bieleho rúcha a střípli. ⁶ On sa im prihovril: „Neľakajte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, ktorý bol ukrižovaný. Vstal z mŕtvych. Niet ho tu. Hľa, miesto, kde ho uložili. ⁷ Ale choďte a povedzte jeho učeníkom a Petrovi: „Ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte, ako vám povedal.“ ⁸ Vyšli a utekali od hrobu, lebo sa ich zmocnila hrôza a strach. A nepovedali nikomu nič, lebo sa báli.

Vzkriesený Ježiš sa zjavuje. Misijný rozkaz - ⁹ Keď ráno v prvý deň týždňa vstal z mŕtvych, zjavil sa najprv Márii Magdaléne, z ktorej kedysi vyhnal sedem zlých duchov. ¹⁰ Ona išla a zvestovala to tým, čo s ním bývali a teraz boli smutní a plakali. ¹¹ Ale oni, keď počuli, že žije a že ho videla, neverili. ¹² Potom sa v inej podobe zjavil dvom z nich na ceste, keď išli na vidiek. ¹³ Aj oni to išli zvestovať ostatným, ale ani im neuverili.

¹⁴ Napokon sa zjavil samým Jedenástim, keď sedeli pri stole, a vyčítal im neveru a tvrdosť srdca, že neuverili tým, čo ho videli vzkrieseného. ¹⁵ A povedal im: „Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. ¹⁶ Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený. ¹⁷ A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, ¹⁸ hady budú brať do rúk a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladať ruky a tí ozdravejú.“

Nanebovstúpenie - ¹⁹ Keď im to Pán Ježiš povedal, vzatý bol do neba a zasadol po pravici Boha.

²⁰ Oni sa rozišli a všade kázali. Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali.

